

Sygn. akt IV KO 103/18

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie **S. P., A. M., Ł. S.**

oskarżonych o przestępstwo z art. 267 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 20 grudnia 2018 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w J.

na postanowienia Sądu Rejonowego w J.

z dnia 15 października 2018 r., sygn. akt II K [...]

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k. *a contrario*

postanowił:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w J. rozpoznający sprawę II K [...] oskarżonych S. P., A. M. i Ł. S. wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie tej sprawy innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości. Wniosek uzasadniono faktem, że aktualnie - po wyłączeniu sprawy siedmiorga oskarżonych w związku ze złożonymi przez nich wnioskami o dobrowolne poddanie się karze - zaistniała konieczność prowadzenia rozprawy przeciwko trójce ww. oskarżonych, którzy nie przyznali się do winy. Sąd wskazał, że w niniejszej sprawie jest 214 pokrzywdzonych z terenu całego kraju, przy czym 70 z nich mieszka w P.. W P. mieszkają również oskarżeni. W tych okolicznościach, w ocenie sądu wnioskującego, dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga, by przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w P..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w J. nie zasługiwał na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie nie występują okoliczności mogące uzasadnić przekazanie sprawy w trybie właściwości delegacyjnej innemu sądowi równorzędnemu, z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Przypomnieć należy, że przepis art. 37 k.p.k. jest regulacją o charakterze wyjątkowym i z tej racji musi być wykładany restryktywnie, a już z pewnością nie można go wykorzystywać jako służącego do „obejścia” innych regulacji. W tym kontekście zauważyć wypada, że kwestię związaną z przekazaniem sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na fakt, że większość osób, które należy wezwać na rozprawę, zamieszkuje blisko tego sądu, a z dala od sądu właściwego, reguluje przepis art. 36 k.p.k., który - podobnie jak art. 37 k.p.k. - jako stanowiący odstępstwo od konstytucyjnej gwarancji rozpoznania sprawy przez sąd właściwy, nie może podlegać wykładni rozszerzającej. W świetle powyższego za niedopuszczalne należy uznać występowanie, w trybie art. 37 k.p.k., o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu i motywowanie tego wystąpienia faktem, że blisko tego innego sądu mieszka wiele osób, które należy wezwać na rozprawę, ale nie większość tych osób. Tego rodzaju postępowanie stanowi bowiem oczywiste „obejście” stanowczej i wyjątkowej reguły wynikającej z treści art. 36 k.p.k.

Uwzględniając powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.